

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 51. Articuli examen de reformatione Principum ad aliud tempus dilatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

„cupiat: alia tamen ratio ineunda est,
 „ubi Episcopi sunt hæretici, aut infa-
 „mes: insuper summopere curandum
 „videtur, ut per leges certum quid sta-
 „tuatur de Episcoporum suppellectili, ac
 „comitatu, necnon de modo, quo hi
 „cum consanguineis se gerant, quove
 „pacto his sacerdotia elargiantur: præ-
 „terea moneo, ne admittantur transla-
 „tiones Ecclesiarum, quæ ad declinan-
 „dam residentiam, laboremque fieri so-
 „lent, nec minus de pensionibus etiam
 „decretum puto edendum, quo hucus-
 „que concessæ declararentur injustæ,
 „nec in posterum aliæ, nisi rationi con-
 „sistent, concedantur: insuper suadeo,
 „ut unicum uni sacerdotium confera-
 „tur, si id congruæ sustentationi est suf-
 „ficiens, nec sufficientiæ ratio petatur
 „ex nobilitate personæ, sed ministerii,
 „cui sacerdotium destinatur; nam Ec-
 „clesia non dirigitur ad ministrorum u-
 „tilitatem, sed ministri diriguntur in
 „Ecclesiæ utilitatem: interim licitum
 „existimo, quod aliquis plura sacerdo-
 „tia possideat, si id cederet in Ecclesiæ
 „emolumentum. „

§. LI.

*Articuli examen de reformatione
 Principum ad aliud tempus
 dilatum.*

M m 5

Post-

Sæcul. XVI.

A.C.1563.

Sæcul. XVI.
A.C. 1563.

Postquam Patrum sententiæ circa viginti, & unum articulos exceptæ fuerant, supererat exagitandus articulus de reformatione Principum laicorum: ast illius discussio differebatur, eoquod Cæsaris responsum nondum advenisset: die autem quarta Octobris Oratores Veneti hæc exponebant Legatis: „ cum nostra Respublica semper „ libertatem, & immunitatem Ecclesiæ „ factas tectas servaverit, profecto eadem Respublica nullatenus comprehendendi debet in Decreto, quod de Principum reformatione paratur, proinde „ reverenter petimus quorundam dierum dilationem, ut a Senatu percipere possimus, quid a nobis proponendum sit, ad nostra privilegia, consuetudines, ac generatim ad nostram auctoritatem conservandam, ne unquam dici possit, quod Principi obsequenti, ac singulariter bene merito de Sede Apostolica, illatum fuerit detrimentum, eodem non prius audito. „ Hanc Venetorum petitionem, ut res protraheretur, subsequeretur altera similis petitio Cæsareorum, qui dixerunt, quod velint super eo negotio solemniter rogare Concilium, atque is, qui Oratori Hispano a secretis erat, postulatum communi nomine expositurus sit.

Postea

Postea ex Patribus seligebantur non-
 nulli, qui Canones, & decreta perfi-
 cerent: biduo autem post Nuntii Del-
 phini, & ipsius quoque Cæsaris literæ
 Tridentum pervenere, in quibus Patres
 etiam invitæ Hispanis Synodum absol-
 vere vehementer stimulabantur, atque
 ipsemet Cæsar se omnem suam au-
 thoritatem impensurum spondebat, ut
 Synodus hac in re protegeretur. In
 eandem quoque sententiam perscribe-
 bat Pontifex. Legatos admonens, ut hu-
 maniter cum Franciæ Oratoribus præ-
 cipue cum Ferrerio agerent, (*) eum-
 que

Sæcul. XVI.
 A.C. 1563.

(*) Teste Pallavicino, Pontifex hæc ad-
 didit: humaniter cum Ferrerio agerent, ta-
 met si male se gessisset . . . caverentque, ne
 quo certius prævideretur, quæsitum iri a Gal-
 lo justæ indignationis speciem, eo cautius pro-
 cederent, ne vel tenuis color illi præbere-
 tur: eapropter haud ulterius progredierentur,
 cum Ferrerius is esset, qui & commodum, &
 damnum inferre posset, & illic, & in Gallia,
 cujusve opera adhuc spes erat aliquod benefi-
 cium acceptum iri: immerito igitur Conti-
 nuator effatus, juste irritatum fuisse Ferra-
 rium, cum tamen ante ejus adventum omnia
 in Synodo tranquille agerentur, eo autem
 cum suis adventante nil nisi triciæ jam circa
 loci prærogativam, jam circa quævis tam dog-
 matum,

Sæcul. XVI.
A.C. 1563.

que potius lenitate vincere, quam justæ indignationis obtentum eidem præbere fatagerent. Verum hoc monitum erat ferme supervacaneum, quippe culpa jam erat commissa, & hi Oratores ad extrema adigebantur, nam jamjam Ferrerius admodum commotus Tridento excefferat Venetiis Pibracum invisurus: nil ergo reliquum erat, nisi quod differrent Principum correctionem, circa quam aliqua decreta edere antea decreverant: hac autem super re die decima sexta Octobris summum Pontificem certiore reddebant.

§. LII.

Querælae contra Papam propter quædam beneficia ab eo collata.

Præsides eadem hac occasione usi summo Pontifici pariter exponebant, quod contra ipsum Tridenti murmur fuisset

tum, quam reformationis verba studiose fuerunt suscitatae. ac prior illa scandalosa sua oratione totum Concilium offendit, omnesque ferme Patres, imo ipsos etiam Gallos ad justam indignationem concitavit. Attamen Continuator, eique similes quam maxime in id incumbunt, ut tumultuum, & offensionum, quas alii inique concitant, causas in summos Pontifices, ejusque Ministros, & alterius Nationis Ecclesiasticos rejiciant.